

ज्ञानफलमाह नैवेति धर्माधर्मशून्यः पूर्वोपचितप्रारब्धकर्षतत्सहायकः यापकः धातुक्षयेणशरीरारंभकं भूविनाशैवप्रशांतः अत्यंतसमुच्छिन्नआत्माचित्तं यस्य सः अतएवनिर्द्वंद्वः अद्वैतः यत्रत्वस्यसर्वमा
लैवाभूत्तत्केनकं पश्येदिति श्रुतेः ॥ ७ ॥ अकर्मवान् संन्यासी ॥ ८ ॥ ९ ॥ अगंधगंधादिहीनं चिन्मात्रं ॥ १० ॥ पंचभूतगुणैर्हीनमिति स्थूलनिरासः अमूर्त्तिमदितिसूक्ष्मस्य अहेतुकमितिकारणस्य अतएव
अगुणं गुणभोक्तृपूर्वस्त्रिभूतैः गुणाविषयादयः ॥ ११ ॥ १२ ॥ एवं ध्यानजसंस्कारैर्बाह्यसंस्कारानशयंति तज्जः संस्कारोऽन्यसंस्कारप्रतिबंधी त्रियोगसूत्रादित्याह सर्वसंस्कारेति ॥ १३ ॥ १४ ॥ अतः प

नैवधर्मी न चाधर्मो पूर्वोपचितहायकः ॥ धातुक्षयप्रशांतात्मानिर्द्वंद्वः स विमुच्यते ॥ ७ ॥ अकर्मवान् विकांक्षश्च पश्ये जगदशाश्वतं ॥ अश्वत्यसदृशं नित्यं जन्म मृ
त्युजरायुतं ॥ ८ ॥ वैराग्यबुद्धिः स ततमात्मदोषव्यपेक्षकः ॥ आत्मबंधविनिर्मोक्षसकरोत्यचिरादिव ॥ ९ ॥ अगंधमरसस्पर्शमशब्दमपरिग्रहं ॥ अरूपमनभिज्ञेयं द
ह्वात्मानं विमुच्यते ॥ १० ॥ पंचभूतगुणैर्हीनममूर्त्तिमदहेतुकं ॥ अगुणं गुणभोक्तारं यः पश्यति समुच्यते ॥ ११ ॥ विहाय सर्वसंकल्पान् बुद्ध्याशरीरमानसान् ॥
शनैर्निर्वाणमाप्नोति निरिंधन इवानलः ॥ १२ ॥ सर्वसंस्कारनिर्मुक्तो निर्द्वंद्वो निष्परिग्रहः ॥ तपसा इन्द्रियग्रामं यश्चरेन्मुक्त एव सः ॥ १३ ॥ विमुक्तः सर्वसंस्कारै
स्ततो ब्रह्मसनातनं ॥ परमाप्नोति संशान्तमचलं नित्यमक्षरं ॥ १४ ॥ अतः परंप्रवक्ष्यामि योगशास्त्रमनुत्तमं ॥ युंजतः सिद्धमात्मानं यथापश्यंति योगिनः ॥ १५ ॥
तस्योपदेशं वक्ष्यामि यथावत्तन्निबोधमे ॥ यैर्द्वारैश्चारायन्नित्यं पश्यत्यात्मानमात्मनि ॥ १६ ॥ इन्द्रियाणितु संसृज्य मन आत्मनि धारयेत् ॥ तीव्रतत्वातपः पूर्वमो
क्षयोगं समाचरेत् ॥ १७ ॥ तपस्वी स ततं युक्तो योगशास्त्रमथाचरेत् ॥ मनीषी मनसा विप्रः पश्यन्नात्मानमात्मनि ॥ १८ ॥ स चेच्छुक्लौ त्वयं साधुर्योक्तुमात्मानमा
त्मनि ॥ तत एकांतशीलः स पश्यत्यात्मानमात्मनि ॥ १९ ॥ संयतः स ततं युक्त आत्मवान्विजितेंद्रियः ॥ तथा य आत्मनात्मानं संप्रयुक्तः प्रपश्यति ॥ २० ॥ यथाहि
पुरुषः स्वप्ने दृष्ट्वा पश्यत्यसाविति ॥ तथारूपमिवात्मानं साधु युक्तः प्रपश्यति ॥ २१ ॥ इषीकां च यथा मुंजात्कश्चिन्निष्कृष्य दर्शयेत् ॥ योगी निष्कृष्य चात्मानं तथा
पश्यति देहतः ॥ २२ ॥

रं प्रवक्ष्यामीति संक्षेपोक्त्यनंतरं विलसरेण वक्ष्यामि युंजतः ध्यायतः सिद्धं आविद्यकं भ्रांति निवृत्तौ त्वतः सिद्धं न तु कीदृशमरन्यायेन ध्यानसाध्यं ॥ १५ ॥ यैर्द्वारैः चि
त्तनिपहोपायैः आत्मानं चित्तं आत्मनि देहे चारायन् अंतर्मुखं कुर्वन् नित्यं आघातशून्यं वस्तु पश्यति तानि बोधेति पूर्वोक्तं ॥ १६ ॥ संसृज्य स्वस्वविषयेभ्यः प्रत्यावर्त्य आत्मनि क्षेत्रज्ञे एतच्च तप आख्यस्वधर्मा
नुष्ठानेन युद्धे चेतस्येव भवतीत्याह तीव्रमिति ॥ १७ ॥ एतदेवाव्यव्यतिरेकाभ्यां द्रढयति तपस्वीत्यादिना ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ यथाहीति यथास्वमेस्थूलदेहासंगेन स्थितः सत्कंचिददृष्टचरं पुरुषं पश्य
ति उल्लेखमनिरुद्धं प्रबुद्धश्च पुनस्तं दृष्ट्वा सोयमिति प्रत्यभिज्ञानाति तथात्मानं विश्वरूपं समाधौ दृष्ट्वा व्युत्थानेपि विश्वमात्मत्वेनैव पश्यतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ तं स्वाच्छरीरात्पदहेतुं जाद्वैषीकं धैर्येणेति देहासंगेनैव
देहासंगेनैव पश्यतीति ॥ २२ ॥